

Justitiedepartementet

Ecris-TCN – ett mer effektivt utbyte av brottmålsdomar (SOU 2021:20)

Er beteckning Ju2021/01462

Kriminalvården tillstyrker förslagen i betänkandet, men lämnar följande kommentarer när det särskilt gäller frågan om upptagande av fingeravtryck.

Kriminalvården har för närvarande en ansträngd beläggningssituation och belastningen på myndighetens lokal- och transportresurser är mycket hög. Oaktat detta instämmer Kriminalvården i utredningens bedömning att det faller sig både naturligt och effektivt att myndigheten ska kunna ta upp fingeravtryck i enlighet med de förslag som lämnas. Kriminalvården är också positiv till utredningens förslag om att myndigheten ska få i uppdrag att, i samverkan med Polismyndigheten, närmare utreda och lämna förslag på vilka anstalter som bör förses med utrustning för att kunna ta upp fingeravtryck. Det bör lämpligtvis inom ramen för ett sådant uppdrag också närmare utredas hur bl.a. utbildning av Kriminalvårdens personal skulle kunna hanteras.

Kriminalvården noterar vidare att utredningen föreslår ändringar i förordningen (2018:1746) om kriminalvårdens behandling av personuppgifter inom brottsdatalogens område. Förslaget innebär att Kriminalvården även ska få behandla personuppgifter om fingeravtryck som lämnats enligt 8 kap. 7 § fängelselagen (2010:610). Enligt Kriminalvårdens mening finns det emellertid också anledning att överväga behovet av en uttrycklig reglering som medger att myndigheten kan behandla de personuppgifter som är nödvändiga för att Kriminalvården ska kunna besluta om föreläggande enligt den föreslagna 8 a § lagen (1994:451) om intensivövervakning med elektronisk kontroll samt ta emot underrättelse av Polismyndigheten enligt den föreslagna 14 § förordningen (1994:1060) om intensivövervakning med elektronisk kontroll.

När det gäller förslagets konsekvenser kan följande nämnas. Enligt betänkandet kommer kostnaderna för att ta fingeravtryck av dömda inte att bli högre än att de ryms inom myndighetens anslag. Kriminalvården noterar att de av utredningen beräknade kostnaderna för transporter uppgår till ca 5,2 miljoner kr. I denna beräkning har dock sannolikt inte overheadkostnader och andra centrala kostnader för transporter beaktats. Snittkostnaden för en inrikestransport är därmed något högre än vad som framgår av betänkandet. Utifrån utredningens antaganden om ca 800 tillkommande transporter per år uppskattar Kriminalvården att kostnadsökningen i denna del uppgår till ca 8 miljoner kr. I enlighet med vad som anges i betänkandet är det dock möjligt att den faktiska årliga transportkostnaden kan bli lägre, eftersom många transporter mellan anstalt och arrest med daktningstation kan väntas bli förhållandevis korta.

I det enskilda fallet finns det inte skäl att betvivla det som anförs i betänkandet om att kostnaderna till följd av förslagen ryms inom ramen för Kriminalvårdens befintliga anslag.

REMISSVAR

Datum
2021-06-28

Vårt diarienummer
KV 2021-6124

Vid bedömningen av förslagets konsekvenser måste emellertid även bl.a. genomförda och föreslagna straffskärpningar samt myndighetens nuvarande ekonomiska situation beaktas. Det är högst sannolikt att Kriminalvården på sikt har ett behov av utökad finansiering och att hänsyn kommer att behöva tas till detta i samband med den framtida medelstillelningen.

Detta yttrande har beslutats av generaldirektören Martin Holmgren efter föredragning av verksjuristen Henrik Holmström. I den slutliga handläggningen av ärendet har även deltagit chefsjuristen Caroline Oredsson.

Martin Holmgren